

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 23. marts 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 521 (MOF alm. del) stillet den 6. marts 2018 efter ønske fra Miljø- og Fødevarerudvalget.

Spørgsmål nr. 521

”Vil ministeren oplyse, hvorfor det er svært at bestemme, om et dyr er en ulv eller en ræv, når man kan racebestemme både ren-racede og blandingshunde ned til en andel på 12,5 pct., hvilket svarer til oldeforælder niveau?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

”Miljøstyrelsen har til brug for besvarelsen indhentet vedlagte bidrag fra Aarhus Universitet.

Som udgangspunkt er det ikke svært at skelne en ulv fra en ræv genetisk. Det problematiske ved genetisk identifikation bliver imidlertid aktuelt, når man tager kvaliteten af prøvematerialet i betragtning. Standardvævsprøver af god kvalitet, som fx stammer fra blod eller muskelvæv, indeholder normalt store mængder DNA af god kvalitet, hvorfor de efterfølgende analyser som udgangspunkt er uproblematisk. Det er formentlig denne type prøver, der refereres til i spørgsmålet i forbindelse med racebestemmelse af ren-racede og blandingshunde.

I forbindelse med forvaltning og overvågning af ulv i Danmark er der som udgangspunkt ikke mulighed for at anvende vævsprøver af god kvalitet fra fx blod eller muskelvæv. Her stammer prøverne i stedet fra fx afføring, sput fra bidsår mv., hvor kvaliteten af DNA normalt er af ringere kvalitet. Dette kan have betydning for, om de genetiske analyser, man foretager, giver retvisende resultater.”

Esben Lunde Larsen

/

Annette Samuelsen